

Evangelikus hírmondó

2015. – Húsvét

A tési evangélikus egyházközség lapja

XIII. évf. 1. szám

ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK GYÜLEKEZETÜNK MINDEN TAGJÁNAK!

„Életre kelnek halottaid!” (Ézs.26,14.)

Krisztus feltámadt – hirdeti a keresztyén világ 2000 éve. Ezt az örömhírt visszahangozza a téli halálból feltámadó, kiviruló természet. Erről a csodáról beszél még a húsvéti tojás szimbóluma is: ahogy a tojás héját feltöri a kibújni akaró élet, úgy törte meg a halált a sírból kilépő Jézus. Krisztus feltámadt!

De ez a hír sem tudja süketé tenni a fülünket az emberi tragédiákra: lezuhant repülőgépről, lakástűzben megégett lakókról szólnak a napi hírek, vagy éppen olyan szülőkről, akiket saját gyermekük küldött a halálba. Közben pedig saját halottaink is ott porladnak a temetőben. Tudjuk, hogy nem jönnek vissza. Szép a temetés, amikor az örök életről van szó. Szép, de lehet-e igaz is? Van feltámadás, vagy nincs? Egyszerre a kettő nem lehet igaz. Mindenki hiszi az egyiket. Azt, amelyiket választja. Az egyik ember hiszi a feltámadást, a másik meg nem hiszi. Nincs középút. Mindnyájunknak vannak halottaink. Lesznek is. Mi magunk is az élet vége felé tartunk, ma is egy nappal közelebb kerülünk hozzá. Valamit gondolnunk kell az előrementekről és a magunk elmúlásáról is.

Választhatunk: Mondhatjuk Az ember tragédiájának híres mondatával: „A cél halál, az élet küzdelem.” Vagy vallhatjuk, hogy a cél az Élet. A halálon át is. Az élet pedig itt a földön annak a másik Életnek a reménységében, már itt megélt örömeiben telik. Lehet választani: vagy hiszem, vagy nem.

Tudom, nehéz hinni, mert nincs bizonyíték. Hányan erre várnak a világban: érteni akarják az érthetlent. Gondoljunk a vak meggyógyításának történetére János evangéliumában! A vak azt mondja: csak azt tudom, hogy vak voltam és most látok. Hogy hogyan történt? Mindegy! Látok!

Én sem tudom, hogyan éled újjá a meghalt élet. De tudom, hogy Jézus él! A történészek tudják, kikutatták: ÉLT. Én pedig tudom, megtapasztaltam, hogy ÉL!

„Életre kelnek halottaid!”

Aki Jézusé volt életében, Jézusé lesz halálában és utána is! Mert úgy szeretne Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn.3,16.)

Dr. Zsednai Józsefné, lelkész

Kié a gyermekünk?

„Legyen egész életére felajánlva az Úrnak!” (I Sám 1:28)

A gyermeket váró, gyermeket nevelő szülők jellegzetes típusai:

- az aggódó szülő így gondolkodik: jaj, mennyi veszély leselkedik rád, gyermekem. Gonosz világba érkezel, rajtunk kívül senkire sem számíthatsz, de mi sem tudunk mindentől megóvni. Annyi mindennek ki vagy szolgáltatva. Ki fog vigyázni rád?

- az öntudatos szülő ezt mondja: gyermekem, te az enyém vagy. Megvédelek minden bajtól, elhalmozlak minden jóval, büszke vagyok rád, megtervezem az egész jövődet, s ha kell, helyetted is szenvedni fogok. S nem tudja még, hogy egy idő után a gyermek nem akar az övé maradni, sok nehéz helyzetben nem tud majd vigyázni rá, és lehet, hogy nem helyette, de miatta kell majd szenvednie.

A fenti ige Anna imádságából való, aki azt vallotta: a gyermekem Istené. „Teljes életére az Úrnak legyen szentelve!” Örülök, hogy ránk bízta egy időre, tőle fogadjuk el olyannak, amilyen. De nem magunknak neveljük, hanem az Úrnak. Az Ő terve valósuljon meg az életében! Igyekszünk megismertetni vele az élő Istent. Sokat fogunk imádkozni érte, ez lesz számára a legbiztosabb védelem. Nem csak mi akarunk gyönyörködni benne, legyen olyan ember, akiben Isten kedvét leli, s legyen sokak számára áldássá!

Kié a gyermekünk? Nem gazdátlan, de nem is a miénk, hanem Istené. Ezért lesz mindig biztonságban, és ezért lehetünk nyugodtak miatta.

Aki komolyan veszi, hogy gyermeke az Úré, az nem büszke rá, hanem hálás érte. Nem dicsekszik vele, hanem dicsóíti érte Istent. Nem aggódik, hanem imádkozik. Nem imádja, hanem szereti. Ez nehezebb, de csak ez használ a gyermeknek.

Cseri Kálmán: A kegyelem harmatja

A nyakas székel

Mócsi bácsi 82 éves, saját szavai szerint nyakas székel.

- Fiatal koromban a falubeli legényekkel együtt, világi, bűnös életet éltem – meséli. Egy pap intett engem, térjek meg. Hogy hagyhatnám abba ezt az életet? – ellenkeztem. Jó ez!

- Nehogy nagy árat fizess! – szolt a pap.

Később vasgyárban dolgoztam. Tudni kell, hogy én, a nyakas székel, a templomi ájtatosságokra, mint: ez szolt, meg az szolt, ezt láttam, meg azt láttam, stb., semmit nem adtam. Sőt, kinevettem. Engem sírni soha senki nem látott. Egyik nap, midőn munkámat végezve a síneken gördülő vasszállító kocsit mellett állok, különös látomásom volt: soha nem volt nekem azelőtt. Ahogy nézem a vaskerekű kocsit, látomásban magamat látom a síneken fekvő, és mindkét lábam térd alatt egy tenyérnyire levágva. Olyan isten nincs! – mondom, hogy ez velem megtörténjen!

Igen, pontosan így mondtam. Hat hét múlva szó szerint megtörtént. Megcsúsztam a síneken, és mindkét lábamat térd alatt épp tenyérnyire levágta a kocsi. Műtét után lábaim elfertőződtek, szervezetem nem fogadta a kapott vért. Orvosok azt mondták, itt a vég. Egyik nap feltűnt, hogy feleségem nem eszik velem. Kérdeztem, miért tesz így.

- Én most így szeretném. – feleli. Bízd csak rám!

Aztán egy hang, mintha a mennyezetről szólna hozzám, azt mondja: böjtöl érted! A lábaim nem akartak gyógyulni. A hang ismét szolt hozzám a „mennyezetről”. Te is tedd azt, böjtölj! Hat hétig reggel hat és este hat között nem ettem. Észrevettem, hogy az orvosok és a család titkolóznak, sugdosnak. Kértem, mondják meg, mert jogom van tudni, mi van velem.

- Rákos vagy!

Ekkor fogadalmat tettem: ha meggyógyulok, Istennek szolgállok!

Meggyógyultam, de a fogadalmat nem tartottam be, elfelejtettem. Aztán évekig nem beszéltem, csak néztem a semmibe. A család egyre jobban aggódott értem. Egyik nap a hívó leányom mellém ült, és azt mondta:

- Apa! Te normális vagy? Nem látod, hogy fokról fokra mész tönkre? Miért nem fordulsz Jézushoz? Ekkor megtettem. A lábam nem nőtt ki, de újjászülettem. Belsőleg is meggyógyultam, és azóta az Úrral járok. Boldogan várom a hazahívó szót.

Hajnalcsillag hírek

Erősebb, mint a halál

Egy diktatórikus kormányzás alatt álló falu hívő keresztyénei a templomban jöttek össze imára. Hirtelen egy tiszt tört rájuk a katonáival és megparancsolta a résztvevőknek, hogy tíz percen belül hagyják el az épületet, mert mindent le fognak rombolni. Aztán a parancsnoknak támadt egy ördögi ötlete: letépte a falról a nagy fakeresztet, a földre dobta, és harsány hangon közölte: „Csak azok távoznak, akik leköpi a keresztet, máskülönben ti is a levegőbe repültök!”

Rettenetes volt a helyzet, a gondolkodási idő pedig rövid. Az emberek tanácstalanok voltak. Egyikük tévován előre lépett. Ezekkel a szavakkal: „Bocsáss meg!” – leköpte a keresztet. Egyesek ugyanezen cselekedetüket azzal mentgették, hogy elvégre csak egy fakeresztről van szó. Öt perc után mintegy harminc ember hagyta el ilyen módon a szentélyt. Ekkor felemelkedett egy 16 éves leány, térdre borult a kereszt előtt, lehajolt, kezével letörölte a nyálat, aztán megcsókolta a keresztet. Ez a fiatal nő hitet tett Jézus mellett. Ugyanabban a pillanatban egy pisztolygolyó leterítette őt, és meghalt.

Csend állt be. Többé senki sem köpött, mert akkor a halott lányt köpte volna le. A tiszt tanácstalanul meredt az emberekre, majd hirtelen sarkon fordult, és katonáival elhagyta a templomot. A visszamaradtak mind a halott lány köré gyűltek. A megölt lány apja sírva kért bocsánatot. Túl későn fogta fel a helyzet komolyságát, és már nem tehetett semmit meg nem történté. Aztán így szólt: „Gyermekeim, ha felismertem volna, hogy hitet akarsz tenni Jézusról, megelőztelek volna.”

Dietmar Langmann – Ethos

	BIBLIÁK VÁSÁROLHATÓK A PARÓKIÁN	
	14 x 20 x 3,5 cm 5100 Ft	
	12 x 17 x 3,3 cm 3100 Ft	

Kelj fel és járj!

„Mondta neki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat és járj!” (Jn 5:8)

A Betesda-tavi történetből tudhatjuk, hogy sok száz vagy ezer ember mellett volt ott egy, aki közel négy évtizede volt beteg. Jézus mindig az eggyel foglalkozik. Tudja rólad is, tudta róla is, hogy mi a baj, de mégis kérdez. A beteg panaszkodott Jézusnak, hogy nincs senki, aki a vízbe bevigye.

Rengeteg csalódott, megkeseredett ember van ma is, akik bíztak egykor valakinek a segítségében, aztán becsapták őket, vagy nem azt kapták, amit vártak, s emiatt kiábrándultak. Számtalanszor csalódtam én is barátokban, hívő testvérekben, legtöbbször önmagamban, de mindezek azt munkálták bennem, hogy bajomból ember kimenteni nem tud, de az Úr igen.

Jó, ha ezt tudatosítod te is magadban, és a fűhöz-fához szaladgálás vagy a közömbös belenyugvás helyett választanád az egyenest, a Jézushoz vezető utat. Jézus látta a beteg ember őszinteségét és a gyógyulás vágyát, ezért azt mondta neki: „Kelj fel, vedd a te nyoszolyádat, és járj!”

Amikor Jézus talpra állítja az ember életét, akkor nem csak azt mondja neki, hogy rendben van, állj fel, aztán bízz a jó szerencsében, gondolkozz pozitívan, támaszkodj a magad erejére, és menj Isten hírével! Nem! Ő tudja, hogy isteni ereje nélkül sem talpra állni, sem talpon maradni nem tudnánk, arról nem is beszélve, hogy járni meg aztán végképp nem.

A történetbeli ember Isten kegyelme folytán azonnal meggyógyult, vette a nyoszolyáját és járt.

Kelj fel te is, és járj! Istennel.

Molnár Róbert, Kübekháza polgármestere

Mi újság van (egy)házunk táján?

- ☼ Az Óév este rendkívül meghitt, áldott közösségben telt el mindazoknak, akik részt vettek az esti istentiszteleten. A felnőtt alkalom végére azok a fiatalok, akik nem voltak velünk az istentiszteleten, már az előszobában várták az ifi-szilveszter kezdetét. Az esti áhítatot közös vacsora, majd sok-sok vidám játék követte. Az éjféle koccintás, harangozás és a látványos tűzijáték mindannyiunk szívét megörvendeztette. Még egy remek vígjáték is belefért az éjszakai programba. A csapat nagy része ott aludt a parókián, és csak másnap délelőtt mentünk haza egy kiadós reggeli után.
- ☼ Presbitériumunk március 1-jén fogadta el a 2014. évi zárszámadást, majd néhány héttel később, március 22-én tárgyaltuk az idei év költségvetését. Erre a három hetes kihagyásra azért volt szükség, mert ettől az évtől az Országos Egyház új költségvetési táblázatokat vezetett be, melyek összetétele teljesen eltér az eddigi rendszertől. Ez pénztárosunkra hatalmas terhet ró. Januárban részt vettünk Budapesten egy ebben a témában megtartott egész napos továbbképzésen, ahol sok hasznos anyagot kaptunk a táblázatok kitöltésével kapcsolatban, a gyakorlat azonban megmutatta, hogy ez a munka mindenképpen könyvelői szakértelmet kíván. Peczánkáné Szőke Judit végzi most már lassan második éve gyülekezetünk könyvelési feladatait, mellette Barta Andrea végzi nagy hűséggel és odafigyeléssel a napi intéznievalókat (utalások, bizonylatok, pénztár, stb.), valamint a költségvetés és zárszámadás hatalmas odafigyelést igénylő összeállítását. Köszönjük!
- ☼ **Ünnepi alkalmak**
 - Nagycsütörtök: délután 4 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - Nagypéntek: délután 4 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti teremben
 - Húsvét vasárnap: délután 2 órakor úrvacsorai istentisztelet a templomban
 - Húsvét hétfő: délután 2 órakor istentisztelet a templombanHúsvét után már minden vasárnapi istentiszteletet a templomban tartunk.
- ☼ Gyermek-istentisztelet húsvét délelőtt nem lesz, minden gyermeket a délutáni istentiszteletre várunk családjával együtt.
- ☼ Az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért (EKE) csendesnapot tart a tőlünk egy órányi autóútra fekvő Szákszenden április 25-én. Többen is szeretnénk részt venni ezen az alkalmon nem csak Tésről, de Várpalotáról is. Az utazást vagy személyautóval vagy busszal oldjuk meg, ez még megbeszélés tárgyát képezi. A program 10 – 16 óráig tart. Aki szívesen jönne velünk, jelezze!
- ☼ Konfirmáció lesz gyülekezetünkben május 10-én délután 2 órakor. Imádkozunk együtt a konfirmandus fiatalokért, hogy ez az ünnep életre szóló elköteleződést jelenthessen számukra Megváltójuk iránt.
- ☼ A nyár folyamán nagy létszámú cserkészcsapat érkezik a faluba 10 napos találkozóra. Az egyik szálláshely a parókiánk lesz, ahol mintegy 50 fő telepedik le, ki házban, ki sátorban.
- ☼ A nyári hittantábort július 5., vasárnaptól július 10. péntek délutánig tartjuk a parókián. A pontos programról később küldünk értesítést.

Füle Lajos: Feltámadott

Húsvéti reggel
tavaszi kedvvel
zeng a berekben:
Feltámadott!
Egei kéklík,
szelei végig
zúgják az erdőt:
Feltámadott!

Dongói dongják,
méhei zsongják,
kórusban mondják:
Feltámadott!
Lepkái írják,
bimbói nyílják,
fűből virítják:
Feltámadott!

Égi madárcák
dalolva szántják
az új barázdát:
Feltámadott!
Tavasz van íme,
hatalmas ige
zuhog a szívre;
Feltámadott!

